

lidesætter alle Landets Interesser for militære Formaal, det er den Retning, som bringer de militære Formaal som de eneste, der for Alvor have Betydning, og for hvilke altsaa alt Andet maa vige, Folkets lovlige Ret, Landets økonomiske Fremtid, den rolige Udvikling, Altsammen maa falde lige overfor de militære Ønsker. Det er Militarisme, og det har vi her i Landet i allerhøieste Grad. Vi have meget mere Militarisme her end i Tydskland (Ufbrudelse og Vatter). Nei, det er ikke moromt, det er tværtimod meget sørgeligt. De have i Tydskland ganske vist et ganske anderledes udviklet og meget dygtigere Militær end vi, et Militær, som nyder en ganske anderledes Anseelse end vort Militær, som der ofres mange flere Penge paa, og til hvilket der gives meget mere Tid til Uddannelse, det er sandt (Berg: Ikke forholdsvis!) So, ogsaa forholdsvis, ubetinget. Men de have ikke det i Tydskland, at de glemme alt Andet over militære Formaal. Det Militære er for dem et Middel, Militærvesenets Udvikling er i Tydskland et Middel til at naa bestemte Maal og til at give en bestemt Stilling Sikkerhed, men det maa konkurrere med mange andre Bestræbelser, og maa ofte vige tilbage for dem. Men hos os er Militarismens Maalet, det er ikke Middel for Noget. Hvem der læser de Bemærkninger, der ledsage dette Lovforslag, vil se, at Militærvesenet ikke er Maalet for Noget, der opnaas ikke Noget derved, og der er hos Regjeringen heller ikke nogen Illusion om, at der kunde naas Noget derved. Det er et Maalet i og for sig og fremtræder i Form af Kjøbenhavns Befæstning. Men det er det ikke for Befolkningen, for Landet i det Hele. Det er det kun for den Kreds her i Landet, som har udviklet Militærgalstaben til Sværmeri, de, der bestatte sig selv, og som danne den hidtige Agitation her i Landet, Militarismens Agitation. Det vil sige, man er bleven afhængig af en Klippe, og jeg vil sige, at man i saa Henseende er kommen ganske forbausende vidt. Thi det synes at være en særlig militær Klippe, jeg vil næsten sige, at man er kommen saa langt frem i at begrænske Antallet af de Medborgere, for hvem der drives Politik fra den høie Regjerings Side, at man ikke blot indskrænker sig til Forsvarsvenerne, men endog, kan jeg næsten sige, alene beiler til eller arbejder for Landetaten og indenfor Landetaten maasse endog nærmest kun for Artilleriet. Vi komme til Slutning til, at vi have en Regjering, som bygger og arbejder ganske alene for Artilleristerne. Det er en mærkværdig Konsekvens af den Politik, som begyndte fra den ærede Conseilspresi-

dent's Side, nemlig at ville gjøre Ret og Skjel mellem de to Ting og samle hele Folket til samdrøgtigt Arbejde. Det er den Politik, som i Virkeligheden kun har begejstrede Tilhængere i den ærede Krigsminister og hans nærmeste Venner, thi den ærede Marineminister er vistnok ikke nogen begejstret Tilhænger af denne Politik. (Ufbrudelse af Marineministeren). Den ærede Minister siger nei, at det er han ikke. Jeg kan her med det Samme tage Anledning til at fremdrage et Faktum, som i saa Henseende er ret oplysende. Jeg udgiver det ikke for mere, end jeg har faaet det for, men der findes et Reserat af en Sag, som skal være foregaaet for nogen Tid siden, i Ringsted Folketidende. Bladet indeholder en Beretning om, at nogle Søofficerer, ja ikke blot enkelte misliebige Søofficerer, men samtlige Søofficerer have været stærkt misfornøiede med den Forsvarsplan, som finder sit Udtryk i den ærede Krigsministers Foranstaltninger, og at disse Søofficerer da havde skrevet en Bog, som gik ud paa meget bestemt at reducere denne Forsvarsplan, som den ærede Krigsminister særlig kæmper for, saa meget som muligt in absurdum, anførte Argumenter mod dens Holdbarhed o. s. v. at en meget alvorlig Natur, og at Meningen var, at denne Bog skulde udkomme haaret frem saa at sige af hele Søofficersstanden. Dernæst meddeler det, at saa snart dette var blevet bekendt, havde disse Officerer modtaget en Meddelelse om, at de militære Ministre ønskede at se denne Sag lidt nærmere, og da de saa havde faaet den at se, havde Søofficererne faaet den tilbage med Bemærkning om, at saafremt denne Bog udkom med de og de Betragtninger, jeg veed ikke hvilke, det staaer der ikke Noget om i det vedkommende Blad, min Hjemmel, vilde de vedkommende Officerer blive dragne til Ansvar for en Krigsret. Og dermed hørte Bogen op at spille nogen Rolle i denne Verden, Officererne taug, og Bogen kom ikke frem (Modsigelse). Ja jeg holder mig i saa Henseende til Ringsted Folketidende og kan ikke vide mere om den Ting, saaledes fortæller Bladet og saaledes refererer det. Det vilde være i høieste Grad interessant at faae at vide, hvorledes dette forholder sig. Ikke alene vilde det være interessant at se, hvad der egentlig fortaas ved Forsvarsagen — derved forstaaes ikke denne Sag, ja ikke engang en Sag, der bæres oppe af hele Landets Militærmagt; nei, der forstaaes derved en særlig Landmilitærlikkes Interesser, og det i den Grad, at det endogsaa forbyhdes det andet Hovedværn her i Landet at udtale sig om denne Sag, og der lægges den at-